

ובו על השמים הוא, והרי כתוב
(שם כד) כי גָּדוֹל עד שְׁמִים חֲסִד ?
אמר רבי יוסי, יש חסד ויש חסד,
חסד עליון וחסד מתחון. חסד
עליוון הוא מעל השמים, וחסד
מתחון הוא שכחוב (ישעה נה) מסדי
דור הנאמנים, ובאליה כתוב עד
שמים.

למךנו, אמר רבי יצחק, כתוב
(תהלים קי) אם הבנים שמחה
היליה. האם הידועה. הבנים מי
הם ? אמר רבי שמואל, הרי שנינו
שיש שני בנים לקודש ברוך הוא,
אחד זכר ואחד נקבה. הזכר נתן
אותו ליעקב, שכחוב (שמות ד) בני
ישראל אשר בר אתפאר. בת נתן
לאברהם, שכחוב (בראשית כד) וה'
ברך את אברהם בכל. בת היתה לו
לאברהם, ובכל שמה.

והאם רובצת עליום, שמניקה
אותם, ועל זה כתוב לא תקח האם
על הבנים. ושנינו, אל ירבה
האדם חטאינו למטה, כדי
שסתפלק האם מעל הבנים,
וכתווב (ייראה י"ח) אמק הוא לא תגלה
ערותה. אווי למי שמנגלה ערומה.
וכששים בני העולם ומרבים
בזקיות לפני הקודש ברוך הוא,
והאם שבה ומכסה על הבנים, אז
זה נקרא תשובה. מה זה תשובה ?
זו תשובה של האם ששבה
בקיוםה, ואנו כתוב אם הבנים
שמחה. אם הבנים ודו. ולכן לא
יפטר האדם מפריה ורבייה עד
শmolid בן ובת.

שנינו, אמר רבי יצחק, כתוב
(תהלים כד) לחזות בنعم ה' ולבקר
ביהיכלו. תשוקת האידיקים לראות
את זה, ואתה אמרת על ה' ? אמר
רבי שמואל, הכל אחד, משמע
שכחובنعم ה', שבא מהעתיק

יבי על השמים הוא, והא כתיב, (תהלים ט) כי
גָּדוֹל עד שְׁמִים חֲסִד . אמר רבי יוסי,
אית חסד, ואית חסד. חסד עלאה, וחסד
מתחאה. חסד עלאה מעל שמים הוא. חסד
מתחאה, הוא דכתיב, (ישעה נה) חסדי דוד
הנאמנים, ובהני כתיב עד שמים.

הניא, אמר רבי יצחק, כתיב, (תהלים קי) אם
הבנייה שמחה הלויה, אם ידיעא,
הבנייה מאן איונ. אמר רבי שמואל, הא
תגין, תרין בניין אית לקודשא בריך הוא,
חד דבר וחד נוקבא. דבר, יהביה לעקב,
דכתיב, (שמות ד) בני בכורין ישראל, וכתיב,
(ישעה מט) ישראל אשר בה אתפאר. בת, יהבה
לאברהם, דכתיב, (בראשית כד) וזה ברך את
אברהם בכלל, בת היתה לו לאברהם, ובכל
שם.

יאמא רבייעא עלייהו, דינקא להו, ועל האי
כתב, (דברים קד) לא תקח האם על
הבנייה. ותגין, לא יסאי בר נש חובי לתחאה,
בגין דיספלק אמא מעל בניין. וכתיב, (ייראה י"ח)
אמק היא לא תגלה ערומה, ווי למאן הגלי
עריתא.

יבד פיבין בני עולם, ואסיגין בזוכותא קמי
קדשא בריך הוא, ואמא תפת וכסייא
על בניין, כדי אתקורי תשובה. מי תשובה.
דא תשובה דאמא, דתבת בקיומה, וכדין
כתב, (תהלים קי) אם הבנים שמחה, אם הבנים
וڌاء. ועל דا, לא לפטר אינייש מפריה
ורבייה, עד דאולדין בן ובת.

הניא אמר רבי יצחק, כתיב, (תהלים ט) לחזות
בنعم ה' ולבקר בהיכלו, תיאובתא
דצדיקיא למתמי דا, ואת אמרת על ה'.
אמר רבי שמואל, כלא חד. משמע דכתיב
נעם ה', דאתיא מעתקא